MGA SUSING PANGUNGUSAP PARA SA 2026
INTERNATIONAL THANKSGIVING BLENDING CONFERENCE

Ang Awit ng mga Awit ay isang kamangha-mangha at malinaw na larawan sa patulang anyo
ng pamumuhay ng isang naghahanap kay Kristo, inihahayag ang sumusulong na karanasan
ng mapagmahal na salamuha kay Kristo ng isang indibidwal na mananampalataya
para sa paghahanda ng Kanyang kasintahang babae;
inihahayag ng Biblia na ang Diyos ay naging tao upang ligawan tayo
at ngayon ay ninanais Niyang ligawan natin Siya
sa pamamagitan ng ating pagiging dibino para sa Kanyang kahayagan
sa pamamagitan ng ating personal, magiliw, pribado, at espiritwal na kaugnayan sa Kanya.

Hindi nais ng Diyos yaong mga malalakas sa kanilang sarili;
yaong mga ibinibilang na karapat-dapat na maging mga mandaraig ay ang mga mas mahihina
na lubos na dumedepende sa Panginoon, nagtitiwala sa Kanya nang walang ibang inaasahan,
sa prinsipyo ng Katawan.

Kailangan nating personal na marinig ang tinig ng ating Minamahal,
ang Kanyang personal, partikular, at tuwirang pagsasalita sa atin araw kada araw,
nang sa gayon ay maihanda tayo upang maging Kanyang maluwalhating kasintahang babae
upang makabalik Siya at pakasalan tayo—
“Ikaw na [naninirahan] sa mga halamanan, / Ang mga kasama ko ay nakikinig sa iyong tinig. /
Iparinig mo [ito] sa akin.”
—Awit ng mga Awit 8:13

“Pagdating Niya, ang pananampalataya ay magiging mga katunayan,
at hahalinhan ng papuri ang panalangin. Ang pag-ibig ay mapasusukdol sa isang kasakdalang walang anino,
at paglilingkuran natin Siya sa kinasasaklawang walang kasalanan.
Kay gandang araw niyon! Panginoong Hesus, dumating Ka kaagad!”
—Watchman Nee

Balangkas ng mga Mensahe
para sa International Thanksgiving Blending Conference
Nobyembre 26-29, 2026

PANGKALAHATANG PAKSA: ANG NANANAIG NA BUHAY NA INILALARAWAN SA AWIT NG MGA AWIT

Mensahe Isa

Ang Unang Yugto ng Awit ng mga Awit— Naakit upang Habulin si Kristo para sa Kasiyahan

Babasahin sa Kasulatan: A. A. 1:1—2:7; Juan 14:21, 23; 21:15-17

I. "Ang Awit ng mga Awit, na kay Solomon" ay isang paglalarawan ng espiritwal na kasaysayan ng mangingibig ni Kristo sa patulang mga pahayag, mga salita, at mga parirala; isa itong kamangha-mangha at malinaw na larawan sa patulang anyo ng pamumuhay ng isang naghahanap kay Kristo, inihahayag ang sumusulong na karanasan ng mapagmahal na salamuha kay Kristo ng isang indibidwal na mananampalataya para sa paghahanda ng Kanyang kasintahang babae—A. A. 1:1; Apoc. 19:7; cf. 1 Hari 4:32:

A. Ang Awit ng mga Awit ay kabaligtaran ng Eclesiastes, na nagpapakita na ang lahat ng positibo at negatibong karanasan "sa ilalim ng araw" ay "walang kabuluhan ng mga walang kabuluhan"—1:2-3.

B. Binibigyang-diin ng Awit ng mga Awit na si Kristo ay ang awit ng mga awit, ang kasiyahan ng mga kasiyahan sa pantaong buhay, na laban sa walang kabuluhan ng mga walang kabuluhan ng lahat ng bagay "sa ilalim ng araw."

C. Gaano man kabuti, kaekselente, kamangha-mangha, at kahanga-hanga ang isang bagay, hangga't ito ay sa lumang nilikha, ito ay bahagi ng walang kabuluhan ng mga walang kabuluhan "sa ilalim ng araw" at "isang paghahabol sa hangin" (Ecl. 1:14); ang kongklusyon ni Solomon sa Eclesiastes ay yaong ang kinasasaklawan ng pantaong buhay ay tulad ng isang awit ng pagluluksa sa natisod na tao na ang katapusan ay pagdurusa.

D. Tanging ang bagong nilikha, na nasa kalangitan at wala "sa ilalim ng araw," ang hindi walang kabuluhan kundi realidad; "ang bagong nilikha ang mahalaga"—Gal. 6:15.

1. Ang lumang nilikha ay walang dibinong buhay at kalikasan, ngunit ang bagong nilikha, na binubuo ng mga mananampalataya, na ipinanganak na muli ng Diyos, ay mayroon—2 Cor. 5:17; Juan 3:15; 2 Ped. 1:4.
2. Kaya, inaatasan tayo ni Pablo na "hanapin…ang mga bagay na nasa itaas, na kinaroroonan ni Kristo, na nakaupo sa kanang kamay ng Diyos" (Col. 3:1) at "ituon ninyo ang inyong kaisipan sa mga bagay na nasa itaas, hindi sa mga bagay na nasa lupa" (b. 2).

E. Nilikha ng Diyos ang tao sa Kanyang larawan at binuo sa loob niya ang isang espiritu upang matanggap at maging nilalaman Siya ng tao (Gen. 1:26; 2:7); dagdag pa rito, sinasabi sa atin ng Eclesiastes na inilagay ng Diyos ang "kawalang-hanggan" sa puso ng tao, na siyang "isang pandama hinggil sa isang layunin na itinanim sa dibinong paraan na gumagawa sa mga kapanahunan na walang anuman sa ilalim ng araw kundi ang Diyos lamang ang makapagbibigay-kasiyahan" (3:11—Amplified Bible):

1. Ayon sa ating sariling karanasan, alam natin na sa tuwing mayroon tayong tagumpay sa ating pantaong buhay, ay nakadarama tayo ng kahungkagan sa loob natin; ipinahihiwatig nito na sa loob ng tao ay may paghahangad para sa mga bagay na walang hanggan.
2. Inilagay ng Diyos ang gayong paghahangad, ang gayong paghahanap, sa puso ng tao upang hanapin ng tao ang Diyos—cf. Gawa 17:26-27.
3. Ang lahat ng pagtatamasa sa anumang tagumpay sa pantaong buhay ay magwawakas; may "huling araw" sa lahat ng uri ng materyal na bagay sa pisikal na buhay—Juan 7:37.
4. Ang mga bagay na pansamantala ay di-kailanman makapagbibigay-kasiyahan sa tao; tanging ang walang hanggang Diyos, na siyang si Kristo bilang awit ng mga awit, ang makapagbibigay-kasiyahan sa malalim na pandama hinggil sa layunin sa puso ng tao—2 Cor. 4:18.

II. Ang lahat ng espiritwal na prinsipyo sa ating paghahabol kay Kristo ay nakapaloob sa unang yugto ng nananaig na buhay ng naghahanap sa Awit ng mga Awit; ang mga aralin na sumusunod ay hindi bago; sa halip, ang mga ito ay mga lumang aralin na inulit sa mas malalim na paraan—1:2—2:7:

A. Dinadala ng pagsisilang na muli ang *gene* ng Diyos sa loob natin; lahat ng karanasan sa ating buong buhay-Kristiyano ay nasa *gene* na ito—1 Juan 3:9; Marc. 4:26.
B. Sa prinsipyo, ang lahat ng espiritwal na matataas na punto sa Awit ng mga Awit ay atin na sapagkat ang mga ito ay nasa *gene* ng Diyos, ang binhi ng Diyos, ang buhay ng Diyos, na naipamahagi na tungo sa loob natin at lalago sa loob natin—Roma 8:10; Col. 2:19.

III. Ang buhay ay isang persona, si Kristo Mismo, at walang ibang paraan upang tamasahin ang personang ito kundi sa pamamagitan ng pag-ibig sa Kanya—Marc. 12:30; 1 Cor. 2:9:

A. Kung iniibig natin ang Panginoon sa sukdulan, tinatamasa Siya bilang puno ng buhay sa buong maghapon, kaagad na nagiging paraiso sa atin ang ekklesia, anuman ang kalagayan nito—Apoc. 2:4, 7; 2 Cor. 12:4 at talababa 1; Luc. 23:42-43.
B. Yamang ang Panginoon bilang ating buhay ay isang persona, dapat natin Siyang kaugnayin; kailangan natin ang kasalukuyang presensiya, ang kasalukuyang persona, ni Kristo sa lahat ng oras, gaano man natin Siya naranasan at natamasa sa nakaraan; ang ating Panginoong Hesus ay ang "namamahagi-ngayon na Kristo"—Juan 8:12; Fil. 3:13-14.
C. Ipinakikita ng Juan 14:21 at 23 ang paghahayag ng Anak ng Kanyang sarili sa Kanyang mangingibig at ang pagdating ng Ama kasama Niya upang gumawa ng tahanan kasama ng mangingibig ng Anak:
    1. Kailangan nating ibigin ang Panginoong Hesus at sabihin, "Panginoong Hesus, iniibig kita"; habang iniibig natin Siya, ihahayag Niya ang Kanyang sarili sa atin, na nangangahulugang taglay natin ang presensiya ng Isa na ating iniibig sa ating pakikipagsalamuha sa Kanya.
    2. Kung iniibig natin si Hesus, iniibig tayo ni Hesus at iniibig din tayo ng Ama; kapag inihahayag ng Anak ang Kanyang sarili sa atin, ginagawa Niyang totoo ang Kanyang sarili sa atin, dumarating ang Ama kasama Niya upang gumawa ng tahanan kasama natin para sa ating pagtatamasa—cf. 1 Cor. 2:9-12.
D. Sa bawat isa, ang simula ng pag-ibig tungo sa Panginoon ay isang pangitain hinggil sa Kanyang persona; hindi tayo makapagpapatuloy nang walang bagong kaalaman hinggil sa Panginoon at bagong pangitain hinggil sa Kanya—Gawa 26:14-19; 2 Cor 4:6-7; Fil. 3:8-10a, 13; cf. Deut. 4:25.

IV. Ang ating kaugnayan sa Panginoon ay dapat na personal—ang "akitin Mo <u>ako</u>" ay personal (A. A. 1:4); dahil personal tayong inaakit ng Panginoon, ang iba ay maaakit sa Panginoon sa pamamagitan natin (Jer. 31:3; cf. 2 Cor. 11:2):

A. Kailangan nating sundan ang mga huwaran ng mga yaong nagkaroon ng personal na kaugnayan sa Panginoon:
   1. Kailangan nating sundan ang huwaran ni Abraham, na kaibigan ng Diyos para sa naisin ng Diyos—2 Cron. 20:7; Isa. 41:8; Sant. 2:23; Gen. 18:1-33.
   2. Kailangan nating sundan ang huwaran ni Moises, na tinaglay ang presensiya ng Diyos sa ganap na sukat at isang kasama ng Diyos para sa mga interes ng Diyos—Exo. 33:11-14.
   3. Kailangan nating sundan ang huwaran ni David at Asaf, na hinanap ang nagliliwanag na mukha ng Diyos sa at para sa bahay ng Diyos—Awit 27:4, 8; 80:3, 7, 14-19.
   4. Kailangan nating sundan ang huwaran ng Panginoong Hesus, na namuhay sa presensiya ng Diyos nang walang patid; bawat sandali ay nakita Niya ang mukha ng Kanyang Ama—Gawa 10:38c; Juan 8:29; 16:32.
   5. Kailangan nating sundan ang huwaran ni Pedro, na ang pag-ibig sa Panginoon ay napanumbalik upang pastulin niya ang mga tupa ng Panginoon at sumunod sa Panginoon hanggang sa pagkamartir nang walang anumang pagtitiwala sa kanyang natural na kalakasan—21:15-19; Marc. 16:7.
   6. Kailangan nating sundan ang huwaran ni Pablo, na napilit ng pag-ibig ni Kristo upang mabuhay sa persona ni Kristo bilang embahador ni Kristo upang maging kalugod-lugod kay Kristo—2 Cor. 2:10; 5:9, 14-15, 20.

B. Ang pagnanais ng mapagmahal na naghahanap sa Panginoon na magkaroon ng napakapersonal na ugnayan sa Panginoon ay inihahayag ng salitang *halik*; ang halik ay isang kahayagan ng personal na kaugnayan sa Panginoon sapagkat walang sinuman ang makahahalik ng dalawang tao sa parehong pagkakataon—A. A. 1:2.

V. Ang ating kaugnayan sa Panginoon ay dapat na magiliw—"Hagkan niya sana ako ng mga halik ng kanyang bibig!"—ang "hagkan…ako" ay magiliw—b. 2:

A. Sinasabi ng Awit 2:12, "Ang Anak ay inyong hagkan / …[Pinagpala] ang lahat na nanganganlong sa Kanya":
   1. Ang manganlong sa Anak ay ang sumampalataya tungo sa Anak, si Kristo (Juan 3:16, 36), kinukuha Siya bilang ating kanlungan, proteksiyon, at dakong kublihan (Awit 18:1-2; 31:19-20; 34:8; 57:1; 71:1; 91:1-2, 4, 9; 118:8-9; 144:2; Kaw. 30:5).
   2. Ang hagkan ang Anak ay ang ibigin ang Anak at sa gayon ay tamasahin Siya—Juan 14:21, 23; cf. Awit. 91:14.
   3. Ang sumampalataya sa Panginoon ay ang tanggapin Siya (Juan 1:12); ang ibigin ang Panginoon ay ang tamasahin ang Panginoon na ating tinanggap—ang mga ito ang dalawang kahingian upang tayo ay makibahagi sa Panginoon (1 Cor. 2:9; cf. 16:22).

B. Kapag mayroon tayong magiliw na kaugnayan sa Panginoon, Siya sa atin ay nagiging mayaman sa paraang di-malirip sa maraming aspekto para sa ating katamasahan—Efe. 3:8; 2:7; Roma 10:12-13:
   1. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Ama, at ang biyaya ay ang ating ina—8:15-16; Gal. 4:24-26; Isa. 66:12-13.
   2. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Asawang lalaki—Mat. 9:15; 2 Cor. 11:2.

3. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Kapatid na lalaki—Juan 20:17; Roma 8:29.
4. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Kaibigan—Mat. 11:19; Juan 15:12-17.
5. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Tagapayo—Isa. 9:6.
6. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Tagapagtanggol—1 Juan 2:1.
7. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Mang-aaliw—Juan 14:16; 15:26.
8. Ang Panginoon na naninirahan sa loob natin ay ang ating Pastol—Awit 23:1; 1 Ped. 2:25.

VI. Ang ating kaugnayan sa Panginoon ay dapat na pribado—"Dinala ako ng hari sa mga silid niya" (A. A. 1:4b); ang mga silid ng hari sa loob ay sumasagisag sa ating naisilang na muling espiritu bilang mga silid ni Kristo sa loob (2 Tim. 4:22; Efe. 3:16; 2:22):

A. Kailangan nating pribadong kaugnayin ang Panginoon sa lihim, tiyak, at nananagumpay na paraan, binubuksan ang ating buong katauhan sa Kanya para sa Kanyang pagliliwanag at paglalalin—Mat. 6:6.

B. Ang pinakamataas na propesyon sa lupa ay ang gumugol ng panahon nang nalalalinan ng Diyos upang tayo ay magningning sa pamamagitan ng Diyos at magsinag ng Diyos—Exo. 33:11; 2 Cor. 3:16, 18; 4:1; cf. Mat. 14:23; Marc. 1:35; Luc. 5:16; 6:12; 9:28.

C. Kailangan nating maranasan at tamasahin si Kristo bilang ating dakong kublihan, ating pinaninirahang lugar, at ating lihim ng kasapatan—Awit 31:20; 27:5; 90:1; 91:1; Fil. 4:13.

VII. Ang ating kaugnayan sa Panginoon ay dapat na espiritwal (A. A. 1:4b); si Kristo bilang ang Espiritung nagbibigay-buhay ay naninirahan sa ating pantaong espiritu (ang mga silid ng hari sa loob), at ang dalawang espiritung ito ay pinagsama bilang isang espiritu (Juan 4:24; Roma 8:16; 1 Cor. 6:17):

A. Binibisita tayo ni Kristo sa espiritwal na paraan sapagkat Siya ang Espiritung nagbibigay-buhay sa ating espiritu; ang ating espiritu ay ang dakong Banal ng mga Banal, ang mga silid ng malahanging Kristo bilang Panginoon ng mga panginoon at Hari ng mga hari—15:45b; Roma 8:16; 2 Tim. 4:22.

B. Upang makaugnay si Kristo at matamasa si Kristo para sa Katawan ni Kristo, kailangan nating ensayuhin ang ating pinagsamang espiritu—1 Cor. 2:15 at talababa 1; Efe. 1:17; 2:22; 3:5, 16; 4:23; 5:18; 6:18.

VIII. Ang ating personal, magiliw, pribado, at espiritwal na kaugnayan sa Panginoon ay nagsasanhi sa ating ibigin Siya para sa Kanyang layunin, dinadala tayo sa buhay-ekklesia bilang "bahay-pigingan" (A. A. 1:7-8; 2:4) kung saan matataransporma tayo ng nagtatranspormang Espiritu at mapasasakdal ng mga nagpapasakdal na isa sa buhay-ekklesia (Efe. 4:11-12); ang mga tagapagpasakdal na ito (o, "mga tagapagtransporma") ay nakikipagkoordina sa nagtatranspormang Espiritu upang pasakdalin tayo sa pamamagitan ng paghahain ng Tres-unong Diyos tungo sa loob natin para sa ating transpormasyon sa pamamagitan ng mga katangian ng Tres-unong Diyos na isinasagawa tungo sa loob natin upang maging ating mga kagalingan (A. A. 1:10b-11) para sa pagtatayo ng ekklesia bilang organikong Katawan ni Kristo upang pasukdulin ang Bagong Herusalem (1 Cor. 3:12a; Apoc. 21:18-21) para sa pagsasakatuparan ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos.

© 2026 Living Stream Ministry